

Concept-verslag Participatiebijeenkomst Jachthaven Dukra

Maandag 22 november van 20.00 – 23.00 middels Zoom

Aanwezig:

Bewoners Hogendijk/Houthavenkade:

Actieve bewoners Russische buurt:

Vereniging Zaans Erfgoed:

Stuurgroep Badhuisweg:

Vertegenwoordigers woonschepen Houthavenkade:

Jachthaven Dukra: Valentijn Bras, Sander Dullaart, Jaco Woltjer (architect)

Gemeente Zaanstad: Arjan van Staalduinen (procesmanager), Floris van den IJssel (projectondersteuning), Joost Vorstenbosch (stedenbouwkundige), Wessel Breunesse (wethouder)

Gespreksleider en verslag: Petra Boom

=====

Petra Boom (gespreksleider): Ik open de bijeenkomst. Ik ben als externe en onafhankelijke partij ingehuurd om de participatie te begeleiden. Ik neem de bijeenkomst op met als doel mij te ondersteunen bij het schrijven van het verslag en verwijderen de opname wanneer dit rond is.

(stuurgroep Badhuisweg): Kun je scherper aangeven wat jouw rol is?

actieve bewoner): Hoe kunt u garanderen dat u de opname verwijdert na gebruik voor het verslag en hoe kan ik dat checken?

Petra Boom (gespreksleider): ik geef daartoe mijn woord. Het is door u niet te controleren, dus ik hoop dat u voldoende heeft aan mijn woord. Op mijn rol kom ik later terug, bij het doel van deze bijeenkomst.

(actieve bewoner): ik ga onder protest akkoord.

Petra Boom (gespreksleider): Aanwezig zijn bewoners van de Hogendijk en de Houthavenkade, actieve bewoners uit de Russische buurt, vertegenwoordigers van de woonboten aan de Houthavenkade, vertegenwoordigers van de stuurgroep Badhuisweg, de ontwikkelaars en hun architect, en namens de gemeente de wethouder, de procesmanager en -ondersteuner, en een stedenbouwkundige. En de Vereniging Zaans Erfgoed. Het doel van deze bijeenkomst en de opvolgende bijeenkomst op 14 december is om een open gesprek te voeren om te kijken of er een gedragen plan kan komen. Vanavond trappen we af en doen we een verkenning. Dit begint met een opening door de wethouder. Daarna kunt u reageren op het proces en op het participatieplan. Daarna wil ik het voorliggende plan met u doornemen, een alternatief dat is ingediend door een bewoner en een derde variant die Dukra heeft geschetst aan hand van het alternatief van de bewoner. We willen weten hoe u hiernaar kijkt en wat er nodig is om er 14 december een goed gesprek over te voeren. Dat is de opdracht die de gemeente me heeft meegegeven: organiseer het open gesprek en ga na of er een gedragen plan kan ontstaan.

Wessel Breunesse (wethouder): Van harte welkom allemaal. Heel jammer dat dit niet op een andere manier kan dan digitaal, want ik had graag live en fysiek het gesprek gevoerd. Over dit gesprek is al heel veel gezegd en geschreven. In het voorjaar heb ik een gesprek gehad met een aantal van u, waarin u uw zorgen op tafel heeft gelegd over de participatie tot op dat moment of vanuit uw

perspectief het gebrek aan participatie en ook over de inhoud van het plan en de zorgen die u zich maakt. Laat ik daar klip en klaar over zijn: het proces dat tot nu toe is doorlopen had beter moeten en verdient zeker niet de schoonheidsprijs. Daarmee heeft de ontwikkeling van de jachthaven geen goede start gemaakt. Daarom heb ik deze tussenstap ingebouwd om te kijken of we wel tot een gedragen plan kunnen komen. Ik denk dat het belangrijk is om samen de puzzel te leggen hoe we tot een ontwikkeling kunnen komen die wel tot draagvlak leidt en die recht doet aan het gebied. Vanuit mijn perspectief is daarin alles bespreekbaar. Dus er ligt vanuit de gemeente geen eindbeeld van hoe het zou moeten zijn. Hoe dit proces verloopt is ook onderdeel van het gesprek. Ergens in de tijd, en ik ga daar geen specifieke datum aan ophangen, is het fijn wanneer er duidelijkheid ontstaat. Hierna wil ik een belangenafweging maken en besluitvorming voorleggen aan de gemeenteraad, die een klap moet geven op het ruimtelijk programma van eisen. Hierna volgt het vaststellen van het bestemmingsplan, wat ook weer langs de gemeenteraad gaat. Dus na dit proces volgen nog nieuwe stappen in de democratische arena die we met elkaar hebben. Ik hoop dat we een positieve vervolgstap kunnen geven aan de niet positieve start van dit proces.

(actieve bewoner): De wethouder zegt het proces verdient niet de schoonheidsprijs, maar als ik terugkijk is er vanaf 2017 tot 2021 met de eigenaren gesproken. Toen is het plan gedropt en zijn de bewoners in het geweer gekomen. Het is niet "geen schoonheidsprijs," het lijkt mij bewust niet participeren en als het niet anders kan dan maar wel participeren. Als burger begrijp ik dit niet. Zou dit niet totaal anders moeten hebben?

Wessel Breunesse (wethouder): We zijn het erover eens dat het beter had moeten en dat het samen met de buurt moet. Het is voor mij een bewuste stap geweest om niet door te gaan en een tussenstap in te bouwen om na te gaan of we wel tot een gedragen plan kunnen komen. Ik kan het verleden niet wegnemen, ik kijk graag met u vooruit en of we tot een nieuw begin kunnen komen.

(actieve bewoner): Er staan meer ontwikkelingen te gebeuren. Het zou fijn zijn wanneer de gemeente vanaf het begin participatie organiseert, niet pas na 4 jaar.

Wessel Breunesse (wethouder): We lopen tegen meer projecten aan waarin participatie en draagvlak een groot issue is. Daar lopen we niet voor weg. We kijken op dit moment echt hoe we onze plannen en projecten beter organiseren en hoe we de participatie aan de voorkant veel meer gemeengoed maken. We proberen echt iets te leren van de situatie zoals die hier ligt en dat in nieuwe projecten anders aan te pakken, met meer ruimte aan de voorkant voor bewoners en bijvoorbeeld ook voor de gemeenteraad.

(stuurgroep Badhuisweg): Mijn angst is dat participatievinkje. We moeten het even goedkeuren en dan kunnen we weer verder. Ik wil graag weten of de lessons learned uit dit project meegenomen worden in andere projecten die binnenkort gaan lopen (woontorens op het Eiland en ontwikkeling Houthavenkade) en die impact gaan hebben op bijvoorbeeld de parkeerdruk. Bezielt u die projecten in z'n geheel of bekijkt u dit als een los blokje?

Wessel Breunesse (wethouder): Rond de woontorens loopt een eigen traject, waar ik bestuurlijk niet de trekker van ben. We hebben een hoge ambitie om woningen te bouwen en doen dan binnenstedelijk, waarbij je altijd belangen schaadt. Tot nu toe zijn we hier met te weinig compassie en empathie mee omgegaan en dat moet beter. Daar moeten we aan de voorkant helder met elkaar het gesprek over voeren.

(stuurgroep Badhuisweg): Het gaat wat mij betreft om de fragmentatie van participatie. Ik ben voorzitter van de stuurgroep nieuwbouw Badhuisweg. De participatie in dit project zou wel eens overlappend kunnen zijn met zowel de Houthavenkade als Het Eiland. Ik vind dat je daar in meer samenhang naar moet kijken.

Wessel Breunesse (wethouder): Ik kan mijn goed voorstellen dat we op basis van de inhoudelijke afwegingen in dit traject ook die samenhang weer moeten gaan bekijken. Wat betekenen de ontwikkelingen bij Dukra voor Het Eiland en andersom, dus dat we daarin afstemmen lijkt me logisch. Het is daarin een voordeel dat de procesmanager van de gemeente voor beide trajecten dezelfde is.

(bewoner Hogendijk): Het is belangrijk om vooruit te kijken, maar ik denk dat het ook belangrijk is om bij een tussenstap een pas op de plaats te maken en ook terug te kijken wat er in dit proces niet goed is gegaan. We kunnen niet het hele proces overdoen, maar ik denk wel dat het belangrijk is te kijken wat er niet goed is gegaan en waarom dit niet goed is gegaan en lessen mee te nemen om gelijk toe te kunnen passen, zodat er niet nog meer fouten worden gemaakt. Ik doe een dringend verzoek aan de wethouder en ook aan anderen om toch even terug te kijken bij deze pas op de plaats om vandaaruit vooruit te kunnen.

Wessel Breunese (wethouder): Ik begrijp dat de geschiedenis die er tot nog toe ligt mogelijk weinig vertrouwen wekt naar de toekomst toe, dus dat we daar doorheen moeten met elkaar. Ik begrijp ook dat er veel lessen te leren zijn. Tegelijkertijd denk ik wel dat het belang van die lessen is, ga nou met elkaar het gesprek voeren over de inhoud van de plannen. Misschien ben ik daar dan te snel in, maar ik wil graag dat toekomstgerichte gesprek voeren, om tot een plan te komen waar we het over eens kunnen zijn. Met die positieve insteek en intentie zit ik hier, juist vanwege wat ik van dit voortraject heb geleerd.

(bewoner Hogendijk): Ik vraag me af of de wethouder weet wat er dan mis is gegaan in de participatie en waardoor. Ik probeer daar zelf achter te komen in allerlei gesprekken, maar ik ben er nog niet uit. We willen allemaal met een positief gevoel het gesprek in, maar het is echt van belang om terug te kijken om vooruit te kunnen.

Wessel Breunese (wethouder): Dit is een uitnodiging om het hele dossier te lichten en te kijken wat er niet goed is gegaan. Laat ik er één ding uitlichten waar ik zelf kritisch op ben, waarvan ik me kan voorstellen dat de ontwikkelaar ons dit ook verwijt: de ontwikkelaar is met een initiatief gekomen, wij hebben daar onderling heel lang over gesproken, we hebben geadviseerd en zijn een richting op gegaan. Waar de ontwikkelaar mogelijk aan mocht ontleen, dat dit plan de goedkeuring van de gemeente mocht wegdragen, hebben wij daar op geen enkel moment met bewoners over gesproken en die belangenafweging die je van ons mag verwachten niet gemaakt. Wat is mijn les daaruit? Dat je eerder in dit proces, aan de start van dit project dit in kaart moet brengen. Dat hebben we niet gedaan. Deze tussenstap biedt een kans om als nog met elkaar wel dat gesprek te voeren. Dit is niet goed geweest en daar heb ik ook kritische gesprekken over gevoerd met de ontwikkelaar, die zegt: hoe zit dat nou, we mochten toch veronderstellen dat dit okay was. En bewoners: hoe zit dit nou, we mogen toch veronderstellen dat er over een belangrijke ontwikkeling in de buurt met ons wordt gesproken. Het is allebei waar.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Bedankt voor dat laatste stukje, ik wil daar het volgende aan toevoegen: dit hele proces zit ons ook niet lekker. Wij zijn ondernemers en we hebben de jachthaven gekocht om er wat moois van te maken. We zijn hier met de intentie het open gesprek met u te voeren. Er moet echter wel op een gegeven moment een knoop worden doorgehakt, iemand zal de verantwoordelijkheid voor een keuze moeten nemen, alles gehoord en afgewogen hebbend. Daar nog eindeloos over doorvergaderen, gaat in veel gevallen niet leiden tot iets waar iedereen zich in kan vinden. Het is niet onze intentie geweest om niet met de buurt te overleggen. Wij hebben in onze onervarenheid en wellicht naïviteit gedacht dat we een heel eind waren, terwijl we eerder misschien aan tafel hadden moeten zitten met omwonenden. Dat hebben we niet gedaan en dat is onderdeel van deze rommelige, vervelende situatie voor iedereen.

(bewoner Hogendijk): Heel goed dat we een nieuwe start willen maken voor een gedragen plan, daar ben ik blij mee. Aan het begin is gezegd voorliggende plan, alternatieve plan, of een combinatie daarvan. Uiteindelijk is het belang van de bewoners een reset en te kijken: er is een haven zoals die nu is, die moet opgeknapt worden en er is gezegd dat de haven niet rendabel is en dat er daarom woningen bij moeten komen. Die beredenering klopt niet. Want wanneer iets niet rendabel is, ga je er sowieso niet mee verder. Dat is punt één wat ik wilde maken: wat is het probleem van de haven zoals hij nu is en om hem zo op te knappen. Punt twee: bij een eerdere poging om tot een gedragen plan te komen is wel heel snel gezegd: ons plan is gebaseerd op supervisie en de gemeente en jullie plan is alleen maar een mening. Dus dat betekent dat we 2-0 achterstaan op het gebied van een gezamenlijk gedragen plan. Mijn vraag is hoe gaan we dan in de toekomst zorgen dat we gelijkwaardig hierin staan voor dit traject. Het plan wat er nu ligt wordt volgens mij nooit het gedragen plan. Ik hoop echt dat we wel tot een gedragen plan gaan komen.

Wessel Breunesse (wethouder): Voor mij is alles bespreekbaar. Dus het is niet zo dat het advies van supervisie dat in het verleden is geformuleerd leidend is voor het vervolg. Het plan dat hopelijk uit dit gremium voortkomt, zal op z'n merites opnieuw beoordeeld moeten worden door supervisie vanuit ruimtelijke kwaliteit. Daarmee is wat mij betreft het open gesprek gewaarborgd. Om dit te onderstrepen: dit is niet een proces voor de bühne.

(bewoner Hogendijk): Dank, dat geeft vertrouwen.

(actieve bewoner): Ik ben één van de twee initiatiefnemers van het Russische buurt project waarbij wij jarenlang geprobeerd hebben de samenwerking met de gemeente te verbeteren. Na een paar jaar hebben we dat helaas moeten stoppen. Het bleek trekken aan een dood paard. Ook bij dit project straalt er geen samenwerking vanuit. Ik wil de wethouder heel erg graag geloven, maar lukt het om al die ambtenaren mee te krijgen. Ik ken een heleboel leuke ambtenaren, maar iedere keer wanneer we ambtenaren spreken en het doet ertoe, dan gaat feitelijk de deur dicht. Ik ben bang dat we met dezelfde ambtenaren te maken krijgen en dat er niks verandert. Wat kunnen we dan doen? Hoe gaan we merken dat te gemeente echt wil veranderen?

Wessel Breunesse (wethouder): Ook deze vraag snap ik heel erg goed en tegelijkertijd denk ik, laten we het vooral met elkaar aan gaan. Als het niet goed gaat, ben ik altijd aanspreekbaar. Ik ben bestuurlijk verantwoordelijk, ik praat namens de organisatie, dus dat is de juiste route. Als we dit traject ingaan, spreek ik dit niet alleen met u af, maar ook met de organisatie, dus dat heeft ook twee kanten. En wanneer het schuurt of niet loopt, laten we ook dan het gesprek aangaan om te kijken hoe we het kunnen verbeteren en aanscherpen. Want dan is dit ook een traject waarin we meteen die lerende houding kunnen aannemen. En andersom zal het misschien ook wel gebeuren, dat ik u aanspreek wanneer het aan uw kant niet goed loopt. Dus laten we elkaar bij de les houden.

(bewoner Hogendijk): Op de één of andere manier is het verhaal in de lucht gekomen dat er achterstallig onderhoud is en dat dit niet met de exploitatie van de haven rendabel te krijgen is. Dat hele uitgangspunt klopt volgens mij niet en ik vind ook niet dat dit het uitgangspunt voor dit gesprek zou moeten zijn. De heren hebben een ontwikkellocatie gekocht, dat is prima, maar heeft volgens mij helemaal niets te maken met de staat van het onderhoud.

Wessel Breunesse (wethouder): Op zich staan wij positief tegenover een ontwikkeling in de jachthaven. Wij hebben dit plan op z'n merites beoordeeld. Wij kunnen ons voorstellen dat er een ontwikkeling in de jachthaven plaats vindt en dat dit ook kan met waterwoningen en dat dit een toevoeging kan zijn aan het woon- en leefklimaat in Zaanstad en aan het woningaanbod in Zaanstad. Dat er sprake is van achterstallig onderhoud is voor ons geen onderdeel van de afweging, maar naar ik aanneem voor de initiatiefnemers wel.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Er moet iets gebeuren met de haven. De huidige steigers zijn in slechte staat, dat kun je niet zomaar even weghalen en vervangen door iets nieuws, dat kost echt een paar miljoen Euro, dat kun je nooit ophoesten met de huidige inrichting en bestemming. Dus dan ga je nadenken hoe het wel kan. Wij zijn naar de gemeente gegaan en hebben gevraagd om mee te denken over een plan dat de renovatie van die haven en de herinrichting kan financieren. Op basis daarvan zijn we met supervisie gaan praten, die ons uitgangspunten mee heeft gegeven. Te weten dat de infrastructuur vernieuwd wordt en toekomstbestendig wordt (door ons betaald), en dat het publieke ruimte blijft. Dus de wandeling van de ene naar de andere kant, om het Eiland, Spiekeroogbrug, en de Houthavenkade met de stad te verbinden over het water. En een gemengde bestemming waar de jachthaven onderdeel van blijft. Zo kwam het plan tot stand.

(bewoner Hogendijk): Het zou een hele andere situatie zijn als de ontwikkeling plaats zou vinden binnen de grenzen van de jachthaven zoals die was. Nu zien wij het alsof er openbare ruimte wordt weggegeven terwijl de buurt daar helemaal niet in is gekend. Er is ook een Russische buurtvisie opgesteld, waarvoor heel veel buurtbewoners zijn geraadpleegd. Dat is een gezamenlijk product waar bijvoorbeeld in staat: de Zaan open. Dit plan is eerder gooi de Zaan dicht. Juist de Russische buurt, de leefbaarheid staat onder druk, we hebben behoefte aan ruimte en aan manieren om te recreëren. Als je ruimte weggeeft aan ontwikkelaars, zou je wel de buurt daarin moeten meenemen. Ik hoor iets over buurten verbinden, maar die verbinding is er al. Dat is de Hogendijk. De nieuwe boardwalk kan nooit een volwaardige verbinding zijn, want je hebt een hele rare aansluiting met die William Pont brug en een rondje is er ook al voor de buurt. Er wordt heel veel

nagedacht over de buurt en dingen bepaald voor de buurt, maar niet met de buurt gesproken over wat wij nou belangrijk vinden. De buurt moet echt op een andere manier worden betrokken. Ik hoop dat dit kan, want ik hoor niet dat de gemeente of de ontwikkelaar dit uitspreekt.

(bewoner Hogendijk): Ik denk dat door het verkeerd gelopen proces, het plan ook helemaal fout is. Wij wonen hier en wij weten heel goed wat het is om aan een jachthaven en aan het water te wonen. Wij weten dus ook heel goed wat de consequenties zijn voor de mensen die hier wonen en die de vakantielodges gaan huren. We weten ook heel goed wat het betekent wanneer mensen dicht bij ons komen wonen, omdat er alleen maar water tussen komt. Dat had in het plan meegenomen moeten worden. Dit plan heeft helemaal niets positiefs voor ons te brengen. Ik denk ook dat u zo meteen een opeenstapeling van problemen in de haven heeft. In de meeste havens is de boardwalk niet openbaar en zie je hekken, omdat bootjes veel te kwetsbaar zijn. Dit had ik allemaal vier jaar geleden willen zeggen. Nu vind ik het lastig om met deze dingen te komen, omdat het lijkt dat ik achteruit fiets. De ontwikkelaar geeft aan dat er een knoop moet worden doorgemaakt, dat begrijp ik. Maar wij hebben tijd nodig om dingen voor het voetlicht te kunnen brengen. Er dient een heroverweging plaats te vinden van het hele plan.

(woonschepen Houthavenkade): Dank aan de wethouder dat hij er met open vizier en open blik in wil gaan. Dat is wat heel hard nodig is en in het verleden niet is gebeurd. Wat de wensen van de buurt zijn en hoe we dat kunnen matchen zodat het ook voor de ondernemers haalbaar is, hebben we nooit besproken. We zouden eerst tot heldere uitgangspunten moeten komen. Wat is er nodig, wat wilt de buurt, hoe kunnen we elkaar daar in vinden. Een paar stappen terug, daar zouden we moeten beginnen.

Wessel Breunesse (wethouder): In de laatste bijdragen hoor ik de behoefte om het inhoudelijke gesprek aan te gaan. Laten we met elkaar kijken wat enerzijds goed is voor de ontwikkelaar en anderzijds voor de buurt. Volgens mij is dat gesprek dat we moeten voeren. Ik wil dat niet vooraf inkaderen, dat is de puzzel die bij jullie gezamenlijk op tafel ligt. Ik wil de vrijheid aan het inhoudelijke gesprek geven om met elkaar dat gesprek ook echt te gaan voeren, in plaats van dat ik nu heel specifiek ga inkaderen waar wel en waar niet over gesproken kan worden. Nogmaals: ik zit erin me met een open vizier.

Sander Dullaart (Dukra): De boardwalk is nu ook openbaar, al jaren. En er is nauwelijks sprake van overlast. Daarom ben ik niet bezorgd over het openbaar houden van de boardwalk. Het is ook een reden waarom we naar een gemengd programma willen. Dan is er meer sprake van sociale controle.

(actieve bewoner): Er wordt geschermd met dat deze 30 woningen bijdragen aan het oplossen van het woningtekort. Ik weet niet of dit nou de oplossing is. Daarnaast heb ik gelezen dat de gemeente ruimte wil geven aan groen en aan water. Ik vraag me af hoe dit project bijdraagt aan ruimte geven aan het water. Volgens mij is het net het tegenovergestelde wat er gaat gebeuren.

(actieve bewoner): De randvoorwaarden die de gemeente meegeeft bij de ontwikkeling van zo'n project. Zijn er voorwaarden aan de ontwikkelingen meegegeven? Zijn er afspraken over gemaakt en zijn die inzichtelijk? Wij moeten als bewoners kunnen volgen welk beleid neerslaat in het plan.

Wessel Breunesse (wethouder): Er is over dit plan nog geen enkel besluit genomen. We hebben allerlei vormen van beleid dat uiteindelijk culmineert in een ruimtelijk programma van eisen, wat vastgesteld wordt door de gemeenteraad, op basis waarvan een overeenkomst wordt gesloten met de ontwikkelaar, om langs de lijnen van dat programma van eisen ook daadwerkelijk te komen tot realisatie en verdere uitwerking en uitvoering.

(bewoner Hogendijk): Aan de bestuurlijke besluitvorming gaat interne besluitvorming, de hele beleidsvoorbereiding vooraf. Dat moeten we ook kunnen volgen. Een voorbeeld: in 2011 is er een eerder initiatief voor waterwoningen geweest in dit gebied. Toen is dat initiatief niet door het toetsingskader van de Nota water als bouwgrond gekomen. Ik heb gevraagd of dit plan daaraan is getoetst, want wat zou er nu anders zijn. Wij willen dus graag weten aan welke kaders er al getoetst is.

(Vereniging Zaans Erfgoed): Zijn er plannen om een ruimtelijke visie op te stellen beredeneerd vanuit de nautische functie? Dat lijkt me belangrijk, want dan kun je ook ontwikkelingen als deze daaraan toetsen.

Wessel Breunesse (wethouder): Er zijn geen plannen om een visie specifiek voor dit gebied te ontwikkelen.

Petra Boom (gespreksleider): Ik stel voor om naar de presentatie te gaan, om met elkaar naar de plannen te gaan kijken.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Door de dingen die ik tot nu toe heb gehoord van omwonenden, twijfel ik of er überhaupt draagvlak is om in gesprek te gaan over een alternatieve schets. Wij hebben een schets gemaakt op basis van wat wij in de afgelopen 11 maanden als bezwaren langs hebben horen komen om te kijken of we iets kunnen verzinnen waarmee we tegemoet kunnen komen aan deze bezwaren. Dat wil ik heus presenteren, maar ik wil voorkomen dat het lijkt dat we over de bezwaren die vanavond worden geuit heen stappen, daar voel ik me niet comfortabel bij.

Petra Boom (gespreksleider): Ik zie het vooral als gelegenheid om het gesprek aan te gaan en als middel om te verkennen of we tot een gedragen plan kunnen komen.

(bewoner Hogendijk): Ik denk dat de vrees van Valentijn terecht is. Tot nu toe is bij al onze bezwaren gezegd dat het niet kan. Wij zijn inmiddels tot het inzicht gekomen dat we misschien helemaal terug willen en willen aangeven wat onze grenzen zijn en ik vind dat daar eerst tijd en ruimte voor moet zijn voordat we nu weer verleid worden om over een alternatief plan te gaan praten. Ik denk dat het goed is om te bespreken binnen welke grenzen wij een plan acceptabel vinden.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Laat ik het zo zeggen, ik ben het niet helemaal met je eens. Wij hebben helemaal niet zo heel veel met elkaar gesproken en we hebben meerdere keren jullie verzocht om aan tafel te komen. Er zijn ook gesprekken geweest waar wij niet bij uitgenodigd waren. We zijn inmiddels 11 maanden verder. Dat komt niet alleen maar omdat wij niet met alternatieven zijn gekomen, dat komt ook omdat we überhaupt niet zo uitgebreid met elkaar hebben gesproken. Dat ligt niet alleen aan Corona. Het hele proces heeft verschrikkelijk veel tijd gekost. Dat vinden wij heel vervelend. We willen voorkomen dat het nog een keer zoveel tijd gaat kosten. Tegelijkertijd willen we niet heenstappen over alle bezwaren en over alle emoties die er zijn. Het betekent echter niet dat ik het overal mee eens ben en dat we door blijven praten tot we het wel allemaal eens zijn. Dat zou schitterend zijn en we kunnen een poging wagen, daarvoor zitten we ook hier. Maar de kans dat we het volledig eens worden, daar moeten we ook eerlijk in zijn, is denk ik niet vreselijk groot, want we zijn het niet over alle uitgangspunten eens. We hebben daarom eerder aan de bewoners van de Hogendijk gevraagd tot een aantal formuleringen te komen wat jullie gemeenschappelijke deler is voor wat betreft de randvoorwaarden. Dat hebben we meer dan eens gevraagd en niets terug gekregen. Dan is het wel heel lastig om een alternatief plan te formuleren wat voldoet aan wat jullie graag zouden willen zien. Je deelt met ons wat je niet wilt. Dat betekent nog niet dat je deelt wat je wel wilt.

(bewoner Hogendijk): Wij zijn met heel veel mensen. Ik denk dat je het onderschat wat de betekenis daarvan is om tot consensus te komen over zoiets ingewikkelds als de randvoorwaarden voor zo'n project als waar jullie drie jaar over gesproken hebben met de gemeente. We hebben er heel lang over gedaan om achter allerlei feiten te komen. We hebben allerlei informatie gevraagd die we niet hebben gekregen. Hier hebben we tijd voor nodig. Wat mij betreft moet je niet steeds over die 11 maanden beginnen.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Ik wil vooral graag bespreken hoe we vanaf hier verder gaan. We delen met elkaar dat het proces tot nu toe niet goed is geweest. Want de uitkomst is voor iedereen uiterst onbevredigend. Maar we moeten wel verder. Wij hebben gekeken naar een alternatief, wat tegemoet komt aan jullie bezwaren en wat voor ons haalbaar is, om dat vanavond te bespreken. Wat ik hier nu hoor gaat veel verder dan dat, trek de stekker eruit of haal het plan helemaal van tafel of we willen überhaupt niet dat er iets verandert. Dat biedt vrij weinig ruimte voor een alternatief plan. Dan kijk ik de wethouder aan. Participatie versus planmakerij, ik vind dat oprecht complex. Begint een plan bij denkt u allemaal mee wat we op deze plek gaan doen of begint een plan bij iemand is eigenaar van een plek en mag daar ook zelf over nadenken wat hij daarmee wil.

(bewoner Hogendijk): Goed dat er een alternatief is geschetst op basis van de informatie van vorig jaar. Wat er hier over een alternatief plan wordt gezegd kan echter niet als een groepsakkoord worden beschouwd. We hebben op basis van de uitgangspunten nog andere alternatieven bedacht die ook in de discussie mee kunnen doen. Deze zijn wel met de bewoners gedeeld, maar niet nog met de gemeente. We hebben dit bewust nog niet gedeeld, omdat we dit traject nu ingaan. Wanneer we een alternatief laten zien, betekent het niet gelijk dat we als buurt akkoord zijn om bijvoorbeeld 24 huizen neer te leggen. Het laat wel zien hoe er tegemoet kan worden gekomen aan de bezwaren die we hebben.

(actieve bewoner): Om een open gesprek te voeren om tot een gedragen plan te komen, moet je beginnen bij de uitgangspunten. Wat is dan een traject wat we met enige voortgang ingaan, kunnen we dat vandaag beschrijven en dat je dan bij een volgende bijeenkomst de eerste stappen gaat doen.

(bewoner Hogendijk): De uitgangspunten voor het plan van supervisie zijn nooit met ons gedeeld. Daar hebben wij meerdere keren om gevraagd, die hebben we nooit mogen weten. Er is bijvoorbeeld niet in betrokken de cultuurhistorische waarde van de Hogendijk, want dan zou het plan er heel anders uit hebben gezien. Of de geschiedenis van het Timmerak met alle scheepswerven die daaraan lagen. Er zijn al keuzes gemaakt in de plannen die wij niet kennen er zijn diverse overwegingen geweest en uitgangspunten geformuleerd. Die moeten natuurlijk wel op tafel komen, want zo is er geen sprake van een gelijk speelveld. Een tweede punt: zijn we er wel met de juiste belanghebbenden? Hebben we iedereen aan tafel die aan tafel moet zitten. Hoe is de stakeholdersanalyse gemaakt? En zit iedereen op de goede trede van de participatieladder? En wat is nou de exacte ruimte die je hebt om te participeren, want anders gaan we langs elkaar heen blijven praten. Is het zo dat alle onderdelen uit het plan van de ondernemers gehandhaafd moeten blijven en kun je alleen schuiven, of kunnen ook alle elementen an sich ter discussie staan en bijvoorbeeld verdwijnen. Daar wordt veel te snel overheen gestapt. Het is veel te vroeg om het over de inhoud te hebben.

(stuurgroep Badhuisweg): Ik denk dat de uitgangspunten heel belangrijk zijn ik denk dat ook de randvoorwaarden belangrijk zijn. Ieder heeft z'n eigen belangen die botsen. Ik denk dat het goed is om de randvoorwaarden en de belangen af te kaderen. Voor ons als eilandbewoners is bijvoorbeeld het parkeerprobleem het belangrijkste punt. Daar dient integraal naar te worden gekeken. Zo zijn er veel meer belangen, die moeten we inventariseren per groep. Dan pas kun je kijken naar een plan dat daar invulling aan geeft.

(actieve bewoner): Wat er gezegd wordt laat zien dat het gelijke speelveld er niet is, wat voorwaarde is voor de participatie. Als je een onsmakelijk plan hebt, dan kunnen we het bijschaven, maar dan blijft het een onsmakelijk plan. Als je wilt participeren, moeten we terug naar die randvoorwaarden. De raad heeft in 2019 vastgesteld dat zij dit soort trajecten vooraf willen doen. Daar ligt ook al een randvoorwaarde. Ik denk dat het belangrijk is de stap te nemen, ga in een co-creatie hiermee aan de slag, maar doorloop dan wel elke stap, anders kom je hier niet uit.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Ik wil graag de wethouder horen op dit onderwerp, want voor mij betekent dit dat je voortaan alle planvorming moet beginnen met buurraadplegingen, sterker nog, wat ik ook een beetje proef, dan moet je net zolang doorpraten totdat iedereen het ermee eens is op alle onderdelen. Volgens mij is dat volstrekt onhaalbaar. Wij zijn in gesprek gegaan met de gemeente, die bij monde van supervisie zeer strikt en uitvoerig heeft stilgestaan bij de belangen van de omwonenden. Supervisie heeft allerlei spelregels opgesteld waar het plan aan moet voldoen. Alles gehoord hebbende, hoe beoordeelt de gemeente dit? Het faciliteren van een open gesprek, heel goed. Maar het moet op een gegeven moment wel ergens naartoe. Er is iemand die kaders moet stellen. Meneer Breunese, wat zijn dan de kaders voor het proces?

(actieve bewoner): Is het niet aan de politiek van de gemeente Zaanstad om een afsprakenkader te maken en vast te laten stellen, zodat partijen zoals omwonenden en initiatiefnemers daarvan uit kunnen gaan?

Wessel Breunese (wethouder): Er is een initiatief, dat is stedenbouwkundig beoordeeld, wat heeft geleid tot advisering vanuit de gemeente. Er zijn geen afspraken over gemaakt. Wat ik heb aangegeven bij de start van dit overleg is dat ik er met open vizier inzit. Dat betekent ook dat er vanuit

supervisie met open vizier geadviseerd wordt over de uitkomst van dit proces. Volgens mij hebben we een meer open gesprek met elkaar dan kan het een onsje meer of minder. Ik heb van verschillende kanten ook de behoefte gehoord om het daar over te hebben. Nu kom ik ook in een positie, maar ik heb Petra gevraagd het proces in alle vrijheid en wat daarvoor nodig is, in te richten en daarin te doen wat nodig is met als doelstelling tot een gedragen plan te komen. Ik snap wel dat participeren en draagvlak twee verschillende zaken zijn. Ik zit erin met een positieve doelstelling, laten we proberen met elkaar tot een gedragen plan te komen en alles is bespreekbaar. Het advies van supervisie wat tot op heden is gegeven is niet leidend. Ik heb niet de behoefte om heel precies het participatietraject in te richten, laat het creatieve en open proces maar plaatsvinden. Als het in kaart brengen van belangen daar dienstbaar aan is, is dat een stap die gelijk opgepakt kan worden. Om in een volgend gesprek wel dat inhoudelijke gesprek te voeren, want daar blijven we tegenaan hikken. We kunnen het heel lang hebben over het proces. Maar het liefste zou ik zeggen, gooi die kaarten op tafel en laten we met elkaar gaan tekenen hoe het wel kan.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Ik voel me een klein beetje lost. Wessel, je geeft aan dat er geen afspraken zijn gemaakt. Er is geen besluitvorming geweest, maar we hebben zelfs een intentieovereenkomst met de gemeente gesloten. Ik snap dat we een paar stappen terug moeten, daarvoor zitten we hier, maar het is natuurlijk niet zo dat er niets is. Ik vind wel echt dat de gemeente aan moet geven wat ze verwacht, niet omdat ik een spelletje wil spelen, maar wel omdat ik wil voorkomen dat we over x periode weer op het punt komen, dat mensen zich niet gehoord voelen en dat er gezegd wordt dat het proces niet deugt. Op een gegeven moment kun je vaststellen dat je elkaar gehoord hebt en niet dezelfde mening hebt. Wat ik nu proef in je woorden, ga maar met elkaar praten en kijk maar waar je uitkomt. We zijn niet de uitvoerder van de 30 meningen die samen moeten komen in één plan dat geen stedenbouwkundige consistentie heeft. We moeten helderheid krijgen in waar u wilt dat het heen gaat. Voor mij is het echt niet helder meer.

(stuurgroep Badhuisweg): Ik snap heel goed dat de ontwikkelaar zich lost voelt. Zaanstad heeft heel duidelijk gezegd dat ze willen participeren volgens de nieuwe omgevingswet. Daar ligt een duidelijke regierol voor de gemeente om in een vroeg proces de bewoners te betrekken. De gemeente moet daar echt de regie in nemen, daar ligt echt een taak voor de wethouder. Het is heel makkelijk om dat terug te schuiven naar de bewoners of naar de ontwikkelaar of zelfs naar jou Petra. Dus dat zou ik echt met klem mee willen geven aan de wethouder.

(actieve bewoner): Mijn vraag is aan de ontwikkelaars. Als je aan kunt nemen dat de bewoners je best wel wat ontwikkelruimte willen geven, wil je dan opnieuw starten, dan wel met een blanco vel?

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Daar moeten we even over nadenken. Niet om medelijden te wekken, maar we hebben de gemeente tienduizenden Euro's betaald voor de uren die zij hebben besteed aan het beoordelen van onze plannen. Langzamerhand loopt mijn bloeddruk omhoog door de manier waarop de gemeente bij monde van de wethouder zich nu afmaakt van verantwoordelijkheid in dit proces. Het kan niet zo zijn dat je aan de ene kant ontwikkelaars met duur betaalde uren van adviezen voorziet om vervolgens aan het einde van het traject te zeggen dat de participatie die de gemeente zelf heeft tegengehouden niet deugt en ons te vragen om terug te gaan naar start en alles wat we geïnvesteerd hebben in tijd en in geld in de prullenbak te flikkeren en even opnieuw te beginnen om vervolgens geen enkel kader te geven aan de manier waarop dat proces zou moeten plaatsvinden en wanneer dat proces geslaagd is of als mislukt dient te worden verklaard. Daarom hebben we eerder gevraagd, laat de gemeenteraad nu een beslissing nemen, keur het goed of schiet het af. Maar zo kom je bij geen enkel plan ooit verder met planvorming. Ik vind het ongelooflijk. Ik ben positief aan deze meeting begonnen, maar de moed zakt me in de schoenen. Dus meneer de Wit, wij moeten ons daar op beraden. Op dit moment voel ik me geëmotioneerd, machteloos en boos. Dat is niet de beste stemming om dit soort vragen te beantwoorden.

(actieve bewoner): Dat is helder en ik benijd je positie niet. De gevoelens die jij nu hebt, hebben de bewoners van de Hogendijk in de afgelopen jaren ook gevoeld. De gemeente heeft afspraken met ons als bewoners gemaakt die dit proces schaden, net zoals met jullie. Dat begrijp ik, met dien verstande dat wij vrijwillig tijd erin steken en u als ontwikkelaar de portemonnee moet trekken. Ik snap dat je niet direct antwoord geeft op mijn vraag.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Belangen zijn niet overal gelijk en dat vraagt dat een stedelijke visie wordt opgeschreven, daar heb je vakmensen voor en dat die visie tot uitdrukking wordt gebracht en dat je mandaat geeft aan de ambtenaren, zodat iemand die met een plan komt er vanuit mag gaan dat die begeleiding niet alleen deugt, maar ook mandaat heeft. Anders is alles voor niks. Dan ben je op geen enkel moment zeker van je zaak. Ik heb alle begrip voor de bewoners, sterker nog, ik zou misschien in hun schoenen soortgelijke dingen vinden. Dat is uw goed recht. Maar op enig moment vraagt het om besluitvorming. Dat is mijn vraag aan de heer Breunesse. Waar begint dit en waar eindigt dit dan. Ik snap het echt niet meer. Op bepaalde posities, in bepaalde functies moeten mensen keuzes maken en daar moeten ze voor staan. Als we dit traject ingaan, betekent het voor ons weer een enorme vertraging (ik snap dat sommige mensen dit anders voelen). We zijn nu 5 jaar bezig en we worden vanavond voor de bus gegooid en er wordt gewoon gezegd je gaat maar terug naar af. U zult begrijpen dat wij daar niet het helemaal mee eens zijn, laat ik het maar zo zeggen. Tegelijkertijd begrijp ik heel goed dat met het draagvlak dat de wethouder nu communiceert voor het plan, waarvan wij meenden dat het er al was, dat dat niet zo is. Welke keuze hebben we dan, anders dan de handdoek in de ring gooien. Dat betekent dat alles wat is geïnvesteerd weggegooid moet worden. Dat zie ik niet zo zitten.

(bewoner Hogendijk): Zelf ben ik normaal gesproken ook niet zo van de randvoorwaarden en kaders vooraf, al hebben veel mensen de behoefte dat van tevoren af te tikken. Ik ben veel visueler ingesteld en er zijn vaak veel randvoorwaarden afhankelijk van hoe iets eruit ziet. Als er verschillende varianten zijn waarop geschoten kan worden, dan kan er misschien iets positiefs uitkomen. Ik snap dat jullie veel investeringen hebben gedaan en dat jullie dat met vertrouwen hebben gedaan. Het betekent wel dat als daar iets uitkomt waar wij de komende 20-30 jaar naar kijken ik het nog steeds extreem belangrijk vind hier wel een plan uit te destilleren waar we allemaal blij van worden, zonder dat de investeringen weggegooid worden.

(bewoner Hogendijk): Ik wil benadrukken dat wij altijd gezegd hebben dat we meer begrip voor de ondernemers hebben dan voor de gemeente. Het is niet zaak dat iedereen het met de plannen eens is. Ik wil een pleidooi houden voor een zorgvuldig proces. Dit zorgt ervoor dat mensen zich gehoord en gezien voelen. Dit zorgt er niet voor dat iedereen het met alle plannen eens is, maar wel dat ze het plan kunnen accepteren. Daarom vraag ik om achterom te kijken. Er zijn goeie procedures bij de gemeente die niet zijn gevolgd. Maar alle middelen zijn bij de gemeente aanwezig om procedures wel goed te doorlopen en dat zorgvuldig te doen, om van daaruit vooruit te gaan.

Petra Boom (gespreksleider): De ontwikkelaars hebben aangegeven na te willen denken. Tegelijkertijd wordt aan de gemeente gevraagd meer regie te voeren en wordt aan bewoners gevraagd wat zij nodig hebben om mee te denken. Voor vanavond zou ik het hierbij willen laten en nadat het even heeft kunnen bezinken met de drie partijen na te gaan wat nodig is om 14 december een volgende stap te zetten.

Wessel Breunesse (wethouder): We hebben heel veel stof tot nadenken na vanavond. Ik heb afgetrapt met de constatering dat zowel richting bewoners als ook richting ontwikkelaars er zaken niet goed gegaan zijn vanuit de gemeente, dus die erkenning is er. Ik snap dat er frustratie zit aan beide kanten. De insteek was om met elkaar een open gesprek te voeren om te kijken of er een gedragen plan kan komen. Ik snap heel goed dat er vraagtekens zijn over wat betekent participatie dan en waar gaan we het over hebben en hoe gaat dit dan precies. En wat betekent gedragen dan precies? Moet er binnen deze groep consensus zijn of kun je ook zeggen, we hebben het overleg gevoerd, we zijn het niet op alle punten eens, er zijn aanpassingen gekomen en dat brengen we dat naar de gemeenteraad. We vertrekken niet vanaf een blanco vel, want daar heeft het proces al teveel geschiedenis voor. Ik denk dat het goed is, en dat wil ik ook mee terug nemen om vanuit de gemeente op tafel te leggen wat er is geadviseerd en vanuit welke kaders en uitgangspunten zodat dit helder is voor dat gelijke speelveld. Ik wil heel graag kijken hoe we dat volgende gesprek op een goede manier kunnen organiseren, waarin we nagaan of we tot draagvlak kunnen komen, of constateren dat dit niet lukt. Want ik ben het eens met de kanttekening dat het niet een eeuwigdurend en voortgaand gesprek moet zijn. Dus ook aan mij de opdracht terug om goed na te denken over de kaders en uitgangspunten die de gemeente hanteert en hoe we het verdere proces voor ons zien. Ik wil daar op korte termijn ook met jou over praten, Petra. Er zitten hier heel veel mensen bij elkaar die heel erg bereid zijn om over dit gebied inhoudelijk te spreken, maar we hebben nog iets nodig om dat gesprek daadwerkelijk te voeren. Laten we daar de energie de komende dagen op inzetten.

(actieve bewoner): Ten eerste vind ik het fijn dat we eindelijk een gesprek hebben met alle drie de partijen en om de emoties te zien en te voelen en te horen hoe iedereen erin zit. Een tweede punt: we hebben een zeer geslaagde participatiebijeenkomst gehad en dat was over de derde fase van de herinrichting van de Russische buurt. Dat werd getrokken door een kanjer van een ambtenaar, Pia van Kleef. Het goeie daarvan vond ik dat niet iedereen z'n zin kreeg, maar iedereen wel was gehoord. Alle argumenten zijn op tafel gekomen en er is een bewuste afweging gemaakt waarom het een of het ander die iedereen kon volgen.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): in voorbereiding op 14 december wil ik Hessel en een aantal andere mensen die zich daartoe geroepen voelen uitnodigen om een tussentijdse sessie te hebben om die schetsen voor alternatieven allemaal op tafel te leggen en te verkennen waarom vind je dit goed en dit niet om samen te kijken of we tot uitgangspunten kunnen komen. Ik ben bang dat we anders nooit concreet gaan worden. Dan kunnen we kijken of we tot iets kunnen komen wat we de 14^e voor kunnen leggen.

(bewoner Hogendijk): Ik sta daar wel voor open.

Valentijn Bras (ontwikkelaar): Misschien zijn er nog meer mensen die daaraan mee willen doen? Mail ons als je iets in wilt brengen: sander@jachthavendukra.nl en valentijn@jachthavendukra.nl

(bewoner Hogendijk): We hebben het de hele avond over het proces en in de laatste minuut wordt er even een voorstel tussen door gegooid om alles onder grotere druk te zetten. De vraag aan de gemeente was juist om zorgvuldig om te gaan met dit proces en te kijken hoe het proces mis is gegaan in plaats van opnieuw nieuwe dingen te bedenken die weer misgaan. Ik denk dat dit een heel slecht idee is. Ik heb begrip voor een ondernemer die snelheid wil maken en die bang is dat alles vanaf nul gaat beginnen, maar ik denk ook dat wanneer we dit op deze manier gaan doen, dat we hier 2,5 uur nutteloos zitten te besteden.

(bewoner Hogendijk): Ik ben bereid om nadat we daar in de buurt over hebben gesproken om Hessel te ondersteunen in die poging. In reactie op Rogier: ik denk dat je gelijk hebt, tegelijk denk ik dat alles gehoord hebbend, dat deze avond veel ruimte heeft geboden om onze frustratie en bedenkingen naar voren te brengen, maar er komt toch ergens een moment waarop we met elkaar verder moeten. Bij elkaar komen met een klein groepje heeft ook als voordeel dat we dat niet hoeven te doen via deze blokkendoos, maar dat het live kan. Ik denk dat alle processen gebaat zijn bij wat voorwerk. Zonder dat ga je nergens komen. Dat is mijn mening. We verschillen van mening daarover, dus we gaan eerst nog even met elkaar daarover spreken.

Petra Boom (gespreksleider): Het lijkt mij een goed voorstel, juist om de mogelijkheid te verkennen om elkaar te vinden. Het betekent niet dat als dit groepje een product oplevert, dat we daarmee het gesprek afgerond hebben. Om het vertrouwen te hebben dat het gesprek te voeren is en dat je ergens komt, lijkt dit me een nuttige tussenstap.

(bewoner Hogendijk): Dit plannetje wat nog de nodige haken en ogen heeft, moet niet vervangen wat we zojuist in ruimere zin hebben besproken. En wat de wethouder ook heeft gezegd, dat de gemeente zich nog eens goed achter het hoofd moet krabben over de gang van zaken en hoe het verder moet. Het zijn parallelle processen wat mij betreft, anders doe ik er niet aan mee.

Petra Boom (gespreksleider): Het is zeker en en. Ik wil deze bijeenkomst nu afsluiten. We gaan nadenken wat er vanavond is besproken betekent en voor gevolgen heeft en in voorbereiding op 14 december komen we bij u terug. Dank voor uw aanwezigheid en inzet. Heeft u nabranders, stuur deze per mail.